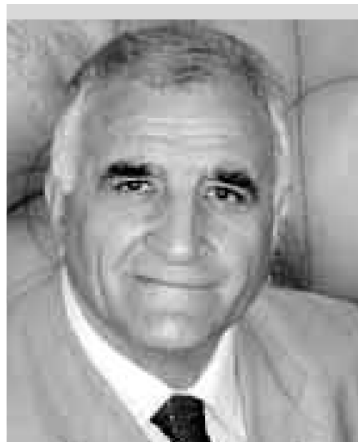

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkişafı Agentliyi

**Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin,
milli adət-ənənələrinin,
elm və mədəniyyətinin təbliği**

Nizami Tağısoy
professor

(əvvəli ötən sayımızda)

Düşünürük ki, əsaslı antropoloji tədqiqatlar aparılmış olsaydı, qarapapaqlarla qaraqalpaqların paleogenetikaasında bir-birini təməmləyən genetik komponentlərin tam şəkildə üst-üstə düşdüyünü müəyyən edə bilərdik. L.N.Qumilyov B.X.Karımışevanın etnoqrafik tədqiqatlarına söykənərək Orta Asiyada özbəklərin daxilində olan türk qəbilələrinin türklərin bərbəşə nəsiləri olduğunu göstərmişdir.

Bunu da bilir ki, hun çevrəsinə aid olan bulqar, xəzər, akasilər, savirlər, subarlar, sabirlər digər qəbilələrlə əlaqədə olmaqla VI əsrin əvvəllərindən Şimali Qafqaza, oradan ön Qafqaza köçürülmüşdülər. L.Qumilyov suvarların sonradan slavyanlaşmasını qeyd etmişdir ki, savirlərdən də Sibir toponimi yaranmışdır. Ümumiyyətlə, savirlərlə bağlı xeyli araşdırmalar getmiş, xəzər tarixi üzrə tanınmış tədqiqatçı professor M.Artamonov savirləri türklərə aid etmişdir. Elə buradaca borçalı toponimi və etnonimindən də danışa bilərik ki, bu toponim borçula, borçala, borçalı və digər adlar altında da işlədilməkdədir. Lakin bu etnonimlərin də mənşəyinə hələ də yetərinə aydınlıq gətirilməmişdir. Bununla belə, sabirlər, savirlər, suvarlar Qafqaz xalqlarının, Xəzər dənizi ətrafının, Volqa və Sibir ərazilərində yaşamış türklərin formalaşmasında yaxından iştirak etmişdilər.

Əmir Eyvaz 1835-ci ildə işıq üzü görmüş xəritəyə əsaslanaraq yazır ki, savirlər Araz çayının hər iki sahilində yaşayan regionun müasir əhalisinə deyildir. Eramızın əvvəllərində Klavdi Ptolomey savirlərin Qafqazda yaşamaqları ilə bağlı məlumatlar vermişdi və onların müasir çuvaşların əcdadları olduğu söylənirdi.

Qarapapaqların və qaraqalpaqların etnik tarixinə müqayisəli-tipoloji kontekstdə baxış

Fraqmentar müraciət etdiyimiz bəzi nümunələrdən də göründüyü kimi, milli, türk və ümumi dünya tarixşünaslığında türk qəbilə, qövmlər və etnosları ilə bağlı heç də yetkin təsəvvürlər mövcud deyildir. Bu kontekstdə qarapapaq türkləri haqqında da tarixi məlumatların kasadlığı, onların digər türk qövmləri ilə qarşılıqlı əlaqələrinə həsr olunmuş materialların da yoxluğu təəccüb doğurur. Bununla belə, xalqın etnogenezini ilə bağlı ilk əlimizdən tutan məxəz "qaraqalpaq" və "qarapapaq"ların etnogenezinin "qara papaq" etnonimi ilə bağlılığı oldu. Məsuliyyətli özbək və qaraqalpaq tarixçiləri İ.Muminov, Y.Qulamov, Y.Dosumov, T.Jdanko, X.İnayətov, S.Kamalov, R.Kosbergenov, İ.Kosimbetov, M.Nurmühəmmədov, S.Tolstov və onun qızı L.Tolstova və başqa bu kimi alimlərin araşdırmalarına görə onlar qaraqalpaqları peçeneq-oğuz qəbilələrinə yaxın bilirdilər ki, sonralar onlar Kiyev Rus dövləti əhalisinin tərkibinə qatılmışdı. Hələ XIX əsrin 30-cu illərində Rəşid-əd-dinin monqolların Rusiya üzərinə yürüşünü özündə əks etdirən hekayətin-

etdiyimiz müəlliflərin hamısında vahid yanaşma, yəni "qarapapaq", "qaraqalpaq" və "qarabörklü" definisiyalarının ortada durduğunu müəyyən edə bilərik. Və, maraqlıdır ki, biz illər bundan öncə nəşr etdirdiyimiz "Karakalpaksaya literatura" və "Qaraqalpaq ədəbiyyatı" kitablarında xəzər, qaraqalpaq, qarapapaq və qaqauzların etnogenezinin tarixi ümumiliyi ilə bağlı eksklüziv məlumatlar vermişik.

Bundan başqa türkiyəli müəllif M.F.Kırzioğlunun "Qarapapaqlar. Borçalı – Qazax uruğunun Kür – Araz boylarındakı 1800 ilə bir baxış"ında qarapapaqların etnik kimliyi ilə bağlı da həm oxşar, həm də bəzi fərqli məlumatlar yer almaqdadır. Bu tipli mənbələrin siyahısını uzatmaq da olardı. Lakin söhbətimizin mətləbi heç bunda deyil. Maraqlıdır ki, əksər rus, macar, ingilis, qaraqalpaq, özbək və digər xalqların alimləri qaraqalpaq, qarapapaq və qarabörklü etnonimləri arasında heç bir fərq görmədikləri halda, əsasən azərbaycanlı və türkiyəli alimlər, türkoloq və tədqiqatçılar qaraqalpaqlarla qarapapaqları bir-birindən ayırır və fərqli etnoslar kimi

norski, F.Kırzioğlu və Z.Bünaydovun qənaətlərinə görə qarapapaqlar həm də qıpçaq kökünə bağlıdırlar. Qıpçaqlar bir vaxtlar Dəryal və Dərbənd dərəsindən keçib, Qərbi Azərbaycan, Cənubi Gürcüstan (Borçalı regionu), Qazax, Tovuz, Şəmkir, Gəncə ərazilərinə, Cənubi Azərbaycan (genpapaqlar qəbiləsinə) və Türkmənistan (baharlı qəbiləsinə) ərazilərinə səpələnmişlər. XI əsrdə islamı qəbul etmiş qarapapaqlar sünnü məzhəbindədirlər.

Eyni zamanda qarapapaqlar Atabəylər – Eldəgizlər dövlətinin əsasını qoyanlardır. Onlar sünnü məzhəbindən boyun qaçııb qızılbaşlı qəbul etməmiş, daha doğrusu, özlərinin qarapapağa olan sadıqlığını nümayiş etdir-

Başqurdistana, Özbəkistana və digər regionlarda bu günün özündə "Qıpçaq", "Oğuz", "Qazayaqlı", "Qazaxlı", "Tatar", "Xəzər" və digər adlar altında tanınan yaşayış məntəqələrinin mövcudluğu qarapapaq, qaraqalpaq, qarabörklü kimi definisiyaların yer alması onların etnogenezində qıpçaq-oğuz komponentinin aparıcı olduğunu əks etdirməkdədir.

Yuxarıda müraciət etdiyimiz mənbələrdən başqa biz Borçalıda nəşr olunan "Qarapapaqlar" dərşində müxtəlif illərdə yer almış mənbələri də dərinlən təhlil etməyi zəruri hesab etdik. Əsasən aylıq və eyni zamanda müxtəlif fasilələrlə yayınlanan bu elmi-kutlivi dərşinin səhifələrində biz Fəxri Valehoğlunun "Kırım sa-

mişlər. Təsədüfi deyildir ki, Azərbaycan, Cənubi Azərbay-

vaşı və qarapapaqlar" mövzusunun XIX əsrin material və mənbələrinə söykənərək qələmə alındığını, yəni Fəxri Valehoğlunun "Qarapapaq və Həmdiyə alayları", yəni də Fəxri Valehoğlunun "93 savaqları" və qarapapaqlar. Şanlı sərkərdə Darvazlı Mehralı bəy", Şurəddin Məmmədlinin "Aşıq Şenlik ilə Quşçu Abbasın qarşılaşması, yəni də Şurəddin Məmmədlinin "Türkiyə qaynaqları Borçalı və qarapapaqlar haqqında"; Fəxri Valehoğlunun "Qarapapaqlar XIX yüzil savaqları maydanlarında"; Mühəmməd Kəmalığlunun "Tərəkmə – qarapapaq türklərinin inanc sahələri, sosial həyatları, gələnek, gərənekləri və toyları. Muş – Bulanık çevresindən örnəklər; yəni də Mühəmməd Kəmalığlunun "Tərəkmə – qarapapaq türklərinin Masasözleri "Muş-Bulanık çevresi" mövzulu məqalələri, professor Ali Kafkasyalının "Qazaxistan qarapapaqları...

(ardı gələn sayımızda)

Bunu da bilir ki, hun çevrəsinə aid olan bulqar, xəzər, akasilər, savirlər, subarlar, sabirlər digər qəbilələrlə əlaqədə olmaqla VI əsrin əvvəllərindən Şimali Qafqaza, oradan ön Qafqaza köçürülmüşdülər. L.Qumilyov suvarların sonradan slavyanlaşmasını qeyd etmişdir ki, savirlərdən də Sibir toponimi yaranmışdır. Ümumiyyətlə, savirlərlə bağlı xeyli araşdırmalar getmiş, xəzər tarixi üzrə tanınmış tədqiqatçı professor M.Artamonov savirləri türklərə aid etmişdir. Elə buradaca borçalı toponimi və etnonimindən də danışa bilərik ki, bu toponim borçula, borçala, borçalı və digər adlar altında da işlədilməkdədir. Lakin bu etnonimlərin də mənşəyinə hələ də yetərinə aydınlıq gətirilməmişdir. Bununla belə, sabirlər, savirlər, suvarlar Qafqaz xalqlarının, Xəzər dənizi ətrafının, Volqa və Sibir ərazilərində yaşamış türklərin formalaşmasında yaxından iştirak etmişdilər...

dəki "qarapapaq xalqı"nı "kaumi-kul-i-sia" adlandırır. Rəşid-əd-dinin "Salnamələr məcmuəsi"ndəki, "qarapapaq xalqı" rus salnamələrindəki qara papaqlarla eyniləşdirilmişdir. Belə bir nəzər nöqtəsini həm də digər tanınmış rus alim N.İ.Berezin özünün "Batının hücumu" əsərində də müdafiə etmişdi. Ən-Nüveyrinin "Qızıl Orda qıpçaqları arasında" əsərində "qarapapaqların" da yer almasından söhbət gedir ki, qaraqalpaqların qıpçaq mənşəli olub, onların "qarabörklü" adı ilə çağırılması üçün də əsaslar verməkdədir.

nəzərdən keçirməyə üstünlük verirlər. Bizim qənaətlərimiz isə bundan ibarətdir ki, "XX əsrə qədər qaraqalpaqlar tarixi ədəbiyyatda, ərəb mənbələrində "kaumi-kul-i-sia", rus mənbələrində "qyorniyə klobuki", Qızıl Ordada "qıpçaqlar", bizdə "qarabörklü" kimi nəzərdən keçirilmişlər ki, bunlardan da hər biri elə qarapapaq anlamına gəlməkdədir. Yuxarıda adlarını çəkdiyimiz, kökləri Altay və Sibir türklərindən gələn qarapapaqlar tarixi kökləri etibarlı ilə "basil", "barsil", "barçıl", "barçol", "barçula", "borçalı" etnonimlərinə gedir çıxır. V.Mi-

can, Türkiyə və Gürcüstanda yaşayanların bir hissəsi özünü böyük qürur hissi ilə bu gün də qarapapaq adlandırmaqdadır. Lakin qarapapaqlar uzun əsrlər boyunca məskunlaşdığı ərazilərdə Osmanlı və Azərbaycan türkləri, daha doğrusu, oğuzlarla qaynaq qarışmış və özlərini onlarla can bir qəlbə olduğu kimi hiss etmişlər. Azərbaycan, Türkiyə, Gürcüstanın xeyli hissəsi, Şimali Qafqaz, Ukrayna, Qazaxistan, Qaraqalpaqistan, Tataristan,

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkişafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur